

ת"פ (רחובות) 22581-02-24 - מדינת ישראל נ' יניב בן חיים

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 22581-02-24 מדינת ישראל נ' בן חיים

לפני כבוד השופטת קרן וקסלר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יניב בן חיים

גזר דין

כתבי האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים.

ת"פ 22581-02-24 (שלום רחובות)

עובר למועדים המתוארים, קשר הנאשם קשר עם אחר במטרה לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית.

על פי המתואר באישום הראשון, בתאריך 1.2.2024, במסגרת הקשר ולשם קידומו, נסע הנאשם ברכב מסוג פורד שהורד מהכביש בחודש נובמבר 2023, אותו קיבל מאדם אחר, אליו מחוברת עגלה סגורה (הנגררת). בסמוך לשעה 03:00 הגיע הנאשם לרחוב סעדיה גאון בעיר רחובות, נטל אופנוע שחנה במקום כשהוא נעול, העלה אותו על הנגררת ונסע מהמקום. בסמוך לשעה 03:21 הגיע הנאשם לרחוב אפרים זק"ש ברחובות, הניע אופנוע נוסף שחנה במקום כשהוא נעול, העלה אותו לנגררת, נסע מהמקום והעביר את האופנוע לשטחי הרשות.

בגין המעשים המתוארים הורשע הנאשם בעבירות **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א) בחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); וסיוע לגניבת רכב לפי סעיפים 413ב ו-31 בחוק העונשין.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 12.12.2023 במסגרת הקשר ולשם קידומו, יצא הנאשם קשר עם האחר והשניים חברו יחד ונסעו לגן יבנה, שם חנה רכבו של המתלונן מסוג סיטרואן המחובר לגרר, בו אוכסן ציוד עבודה, בשווי של לפחות 8,000 ₪. בנסיבות אלה, פרצו הנאשם והאחר לרכב, הניעו את הרכב ונסעו מהמקום כשרכב הסיטרואן והציוד ברשותם ובהמשך העביר אותם האחר לשטחי הרשות.

בגין המעשים המתוארים הורשע הנאשם בעבירות **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א) בחוק העונשין ובעבירה של **גניבת רכב לפי סעיף 413ב** בחוק העונשין.

על פי המתואר באישום השלישי בתאריך 19.12.2023, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיע הנאשם לחניון בעיר לוד וצילם סרטונים ותמונות של אופנוע מסוג קוואסקי שחנה במקום ושלה אותן לאחר. אז, נטל את האופנוע לרשותו והעבירו לשטחי הרשות.

בגין המעשים המתוארים הורשע הנאשם בעבירות **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499(א) בחוק העונשין ובעבירה של **גניבת רכב לפי סעיף 413ב** בחוק העונשין.

א. ת"פ 26634-11-23 (שלום רמלה)

ביום 9.10.2023 בסמוך לחצות בכביש 431 בכניסה לעיר מודיעין, הסיע הנאשם ברכבו שני תושבי הרשות הפלסטינית, מבלי שיש ברשותם היתרי כניסה או שהייה כדין.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של **הסעת תושב זר השוהה שלא כדין**, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

תסקירי שירות המבחן

2. בהתאם להבנות בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן ובהמשך לכך התקבלו בעניינו שני תסקירים, שלא באו בהמלצה טיפולית. מתסקיר מיום 1.10.2024 עלה כי הנאשם בן 45, גרוש ואב לארבע ילדים בגילאים 9 - 17, השלים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה ולאחר מכן סיים שירות צבאי מלא. לאורך חייו התקשה במציאת יציבות תעסוקתית והוא נתון בחובות. לפני כחמש שנים ברקע למשבר גירושין, אובחן כסובל מסכיזופרניה ואושפז בחמש הזדמנויות. נוטל טיפול תרופתי. ביחס לעבירות בהן הורשע, התקשה לקחת אחריות מלאה. מסר שסייע בהובלת כלי הרכב מבלי לדעת שהם גנובים. אמר שהודה בכתב האישום המתוקן על מנת לקדם את ההליך הפלילי. צוין שבמסגרת צו פיקוח שהוטל בהליך המעצר, שולב בקבוצה ובשיחות פרטניות. שיתף מעולמו, לעיתים יתר על המידה והתקשה לווסת את התנהגותו. נוצר הרושם שהוא מתקשה לערוך בחינה עצמית בנוגע להתנהלותו ויש קושי להעמיק עמו את השיח. בבחינת גורמי הסיכוי התייחס שירות המבחן ליכולותיו התקינות של הנאשם ולערכיו

הנורמטיביים. בצד זאת, ניכר כי משבר גירושיו הוביל אותו למצב כלכלי מורכב ולהתמודדות נפשית. הוא מתקשה להתייחס לחלקו במעשים ונוטה להציג עצמו באופן קורבני ומנוצל. נבחנה עם הנאשם נזקקות טיפולית אך לתפיסתו הוא אינו זקוק לסיוע על מנת לשקם את חייו. בבחינת התאמתו להליך בבית המשפט הקהילתי, הנאשם אמנם ביטא מוטיבציה להשתלבות בתכנית ולעמוד בדרישותיה אולם להערכת שירות המבחן מדובר במוטיבציה חיצונית המונעת מההליך הפלילי ולמעשה הנאשם אינו תופס עצמו כמי שזקוק לשיקום.

3. בדיון שנערך ביום 7.10.2024 נעתרתי לבקשת הנאשם לקבל בעניינו תסקיר משלים לאחר שטען שייתכן שלא הצליח להביע עצמו באופן מותאם בפני שירות המבחן.

4. בתסקיר מיום 1.2.2024 עדכן שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה המשיך הנאשם להגיע לקבוצה בה שולב, אם כי באופן חלקי. כשהגיע, דיבר באופן לא מווסת ובוטה ויצר תחושות טלטלה בקרב יתר חברי הקבוצה. בשיחה שנערכה עמו, החל הנאשם להביע אמירות שנתפסו כמגלות מודעות למצבו אולם כשנעשתה עמו בחינה פרטנית, הוא התקשה להתייחס לצרכיו הטיפוליים. הנאשם התייחס לתיק שצורף, מסר שהמתינו לו שלושה לנסיעה מחוץ לשטחי ישראל. ידע שלאחד מהם יש אישור אך לא ידע בנוגע לשניים הנוספים. הוא מתחרט על מעשיו ומבין שהיה עליו לבדוק כי קיימים אישורים. לסיכום נמנע שירות המבחן מהלצה שיקומית והמליץ על השתתפות ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש:

5. מטעם ההגנה העיד מר ברנס ברוך, מנהל עמותה אליה הופנה הנאשם לפני כעשור, בסמוך למשבר הגירושין. תאר כי באותה תקופה נשבר מטה לחמו של הנאשם והוא היה נתון במצוקה כלכלית ונפשית. על אף שסייעו לו בתחום הדיור, זוהתה אצל הנאשם בעיה בפן הנפשי והוא אושפז מספר פעמים. העד תאר את הנאשם כאדם נוח לבריאות, אולם הוא חסר ישע, כמו ילד קטן או זקן שניתן לגרור אותו לדברים. לאחר שעזב את העמותה מחוסר ברירה, באי יכולת לעמוד ולו בתשלום זעום של דמי שכירות, ישן הנאשם על ספסל ברחוב. להשקפתו בוצעו העבירות על רקע מצוקה כלכלית קשה.

6. ב"כ המאשימה, עו"ד משה יעקובי, ביקש לקבוע מתחם ענישה נפרד לגבי כל אחד מפרטי האישום: באישום הראשון מתחם של 10 חודשים עד 24 חודשים; באישום שני, מתחם שנע בין 12 חודשים עד 24 חודשים, באישום השלישי מתחם שנע בין 12 ל- 24 חודשים. בתוך כך עמד על הערכים המוגנים ובכללם פגיעה בקניינו של הפרט, הגנה על ביטחון הציבור ורכושו, וכן הגנה על שלומם של המשתמשים בדרך, בשים לב לכך שהנאשם נסע על הכביש עם רכב שהורד מהכביש. בתוך כך עמד על נסיבות ביצוע העבירות: התכנון המקדים, ביצוע העבירות בצוותא עם אחר תוך הגעה למקום ואיסוף מודיעין; ריבוי האירועים וסמיכות הזמנים ביניהם; על הנזק הכלכלי שנגרם לנפגעי העבירה, בדמות טרדה, קטיעת שגרת היום ואובדן של ציוד עבודה רב באופן שפגע גם בפרנסת המתלונן באישום השני והנזק שנגרם לציבור כולו.

אשר לתיק הצירוף, ביקש לקבוע מתחם שנע בין 5 ל- 12 חודשים. התייחס לביצוע העבירה ימים ספורים לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, בשעה שמדינת ישראל עוד סופרת את הרוגיה ומנסה להבין מי חי ומי חטוף.

בהתחשב בהודיית הנאשם ובחיסכון בזמן השיפוטי הנלווה לכך, ומנגד- התסקירים שאינם נושאים אופי חיובי במיוחד עתר להשית על הנאשם בגין כלל האירועים מאסר בן 51 חודשים, בצד מאסרים מותנים, קנס, פיצוי משמעותי למתלוננים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים ופסילה על תנאי.

7. הסנגור, עו"ד אסף שלם, סבור כי העונש לו עתרה המאשימה הוא מופרז והפנה לפסיקה התומכת בעמדתו. ציין כי הפסיקה מתייחסת לגניבת אופנוע באופן פחות מחמיר מאשר לגניבת כלי רכב, בפרט בהתחשב בכך שהאופנועים הוחזרו. טען כי הנאשם אינו ממחוללי העבירה וחלקו אינו מרכזי ביחס לאחר המעורב, שאינו נותן את הדין. לטענתו, הנאשם היה נתון תחת לחץ שהופעל עליו ובצירוף הצורך שלו לכלכל את עצמו, מעד לביצוע עבירות.

אשר לתיק הצירוף, ציין כי מדובר בנסיעה אחת, מתחומי הארץ לכיוון הגדר ולא להיפך, כך שיש לכך סיבה מקלה.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הוגש מסמך המתאר את מצבו הנפשי של הנאשם (טלנ/1) וכן דו"ח של הביטוח הלאומי לפיו הנאשם מקבל קצבה שעוקלה (טלנ/2). הסנגור תאר, כי לכל אורך חייו התנהל הנאשם באופן תקין, ללא מעורבות בפלילים, והרגרסיה חלה בשנים האחרונות כתוצאה מהליך גירושין קשה מאוד שמוטט עליו את חייו גם במובן הפיזי ובעיקר במצב הנפשי. מאז גירושיו אושפז פעם אחר פעם ונזקק לטיפול רפואי. הוסיף כי הנאשם, סובל בין היתר מהנמכה קוגניטיבית.

לסיכום טען הסנגור, כי הנאשם חריג בנוף הנאשמים. אין מדובר בעברין או במי שהפך את חיי הפשע לחלק מחייו, אלא באדם שמשבר גירושין הכה בו באופן קשה ביותר בכלל תחומי החיים והוא מתקשה להתאושש ממנו. בהקשר זה ציין, כי הנאשם היה עצור חודש וחצי ומאז נתון בתנאים מגבילים, לרבות בפיקוח אלקטרוני, ללא הפרות או פתיחת תיקים נוספים. הסנגור הוסיף, כי להערכתו, מצבו הנפשי נפל הנאשם "בין הכיסאות" ולכן גם לא נמצא מתאים לבית המשפט הקהילתי. בנסיבות אלה ביקש לגזור את הדין במתינות ולקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שייקבע.

8. מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: "אני לוקח אחריות על המעשים ומבין שעשיתי טעויות חמורות שלא התכוונתי אבל זה מה שיצא לפועל...אני מבין את חומרת המעשים במיוחד שאני רואה חדשות ושזה התרבה מאוד וכמו נהר שוצף הדברים האלה, אני לא התכוונתי ואני מנסה לשקם ולהשתפר. ניתקתי קשר עם כל מי שהיה קשור גם במישרין וגם בעקיפין וגם מי שלא האמנתי שקשורים, ניתקתי לגמרי. אין לי צורך לחזור ואני לא רוצה לחזור לאיפה שגרתי שלא

יהיה בטעות אפשרות לפגוש. מחקתי את העבר. גם אם אלך לבית משפט בקהילה אני לא אגור יותר אין לי רצון לראות ולשמוע עליהם. לא התכוונתי לדברים שיצאו".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. בפתח הדברים, יש להעיר, כי המאשימה איננה מגלה גישה אחידה ביחס לטיעון אם מדובר באירוע אחד או מספר אירועים. במקרה דנן, ביקשה לקבוע מתחמים שונים לכל אחד מהמקרים, זאת בפער מתיקים אחרים בהם התבקשתי לקבוע מתחם אחד, בנסיבות דומות (ראו לצורך הדוגמא: ת"פ (רח') 43974-03-23; ת"פ 44225-01-24).

10. בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), בהתחשב בכך ששלושה האירועים בתיק העיקרי בוצעו במועדים סמוכים ובמסגרת תכנית עבריינית אחת- כמפורט בחלק הכללי לכתב האישום, מצאתי לקבוע מתחם כולל אחד בגין כלל המעשים המתוארים בתיק העיקרי, תוך התחשבות במספר העבירות והזיקה ביניהן ושמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם בין היתר, בהתחשב במספר המעשים העברייניים המרכיבים את האירוע. מתחם נפרד ייקבע בגין תיק הצירוף. מכל מקום, יש לזכור, כי הבחינה אם מדובר באירוע אחד אם לאו, אינה באה להחמיר או להקל עם הנאשם, אלא היא תכליתית-פונקציונאלית ומטרתה לשמש כלי עזר לערכאה הדיונית בהשוואת מקרה קונקרטי למקרים אחרים (ראו: ע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל (19.12.2021); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014)).

התיק העיקרי-

11. הנאשם פגע במעשיו פגע באופן ממשי בערכים המוגנים ובהם הצורך להגן של שלום הציבור, על רכושו ועל תחושת הביטחון האישי שלו. זאת בנוסף לנזקים עקיפים, הנגרמים בשל העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות, הצורך בהתקנת אמצעי מיגון ועוד (ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014)). קלות הביצוע של עבירות גניבת כלי רכב ופריצה אליהם, המתבצעות במיומנות ותוך חבירה בצוותא, היא בלתי נסבלת, ומנגד- הקושי באיתור העבריינים הוא ניכר. על רקע האמור, חזר בית המשפט העליון על הצורך בהטלת עונשי מאסר משמעותיים שיהיה בהם כדי להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות (ראו מני רבים: רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.2018)).

12. יפים לעניינו הדברים שנפסקו בעפ"ג (ב"ש) 7213-04-24 אלג'ראבעה נ' מדינת ישראל

(19.6.2024):

"גניבת כלי רכב מישראל אל תחומי הרשות הפלסטינית, חמורה ומקוממת במיוחד. שכן חלק מכלי הרכב הגנובים נסחרים בשטחי הרש"פ במחירים מגוחכים ביחס למחירם הריאלי וברוב המוחלט של המקרים לא ניתן לשים עליהם יד ולהחזירם לבעליהם; וחלק גדול מכלי הרכב הגנובים מגיעים ל"משחטות הרכב" הפרוסות בשטחי הרש"פ ומפורקים לחלקים, אשר בהמשך נמכרים כחלקי חילוף ומוצאים את דרכם גם למוסכים בתחומי מדינת ישראל. כך או כך, חברות הביטוח משלמות סכומי עתק למבוטחים שרכביהם נגנבו והוצאה זו מתגלגלת בסופו של דבר ללקוח וגורמת לייקור עלויות הביטוח, ובעלי כלי הרכב הגנובים סובלים נזקים כלכליים ואחרים.

נוכח היקף התופעה ונזקיה המחוקק ייחד הוראות ספציפיות לעבירות הרכוש הקשורות לכלי רכב וקבע להן עונשים חמורים מאלה הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות. ומדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה".

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי המשפט להשית עונשי מאסר משמעותיים לריצוי בפועל, אפנה למספר פסקי דין שיש בהם כדי להאיר על מדיניות הענישה הראויה, בשינויים המחויבים:

א. רע"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.2020) - המבקש גנב ארבעה רכבים מחברות השכרת רכב בארבע הזדמנויות שונות. בכל אחד מהמקרים, שכר המבקש רכב מחברת השכרה, הסיעו לשטחי הרשות הפלסטינית, והתקין בו מכשיר GPS, על מנת שיוכל להתחקות אחר מיקומו גם לאחר השבתו לחברה. בהמשך, לאחר שהרכב הושב לחברת ההשכרה והושכר על ידי אדם אחר, גנב המבקש, ביחד עם אדם נוסף, את כלי הרכב לאחר שהתחקה אחר מיקומו באמצעות מערכת ה-GPS שהתקין, והעבירו לשטחי הרשות הפלסטינית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה כולל הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בהודייתו ובהיעדר עבר פלילי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. עפ"ג (מרכז) 10488-07-23 חדאידה נ' מדינת ישראל (26.11.2023) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבת רכב, החזקת כלי פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בגין שני מקרים דומים שאירעו בתקופה בת חודש ימים. הנאשם לא נטל חלק ישיר בפריצה לרכב אותה ביצעו אחרים בנוכחותו ומיד לאחר מכן קיבל מידיהם את הרכב המונע בו נהג עד שנתפס. בין המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. ערעור הנאשם התקבל בהסכמה ובית המשפט המחוזי העמיד את העונש על 20 חודשי מאסר בפועל.

ג. עפ"ג (מרכז) 555921-04-24 מדינת ישראל נ' אבו קשק (14.7.2024) - נאשם 1 הורשע עמוד 6

בשלושה אישומים בביצוע שתי עבירות גניבת רכב בצוותא עם אחרים ועבירה נוספת של סיוע לגניבת רכב, ועבירות נלוות של קשירת קשר לביצוע פשע וחבלה במזיד ברכב. נאשם 2 הורשע בשני אירועים של גניבת רכב בצוותא ובשתי עבירות של נהיגה ללא רישיון וביטוח, שביצע בהיותו בבריחה ממעצר באיזוק אלקטרוני. בית המשפט קבע לגבי כל אחד מהנאשמים מתחם כולל שנע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל והשית על כל אחד מהנאשמים 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה בהסכמה.

ד. עפ"ג (מרכז) 52055-04-21 **אסלים נ' מדינת ישראל** (18.7.2021) - נדחה ערעורו של נאשם בעל עבר פלילי, שהורשע בגין מעורבותו בגניבת שלושה כלי רכב, בצד הרשעתו בעבירה של נהיגה פוחזת, ואישר את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום, בין 30 ועד 60 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו 45 חודשי מאסר וכן הופעל מאסר מותנה במצטבר כך שירצה 51 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (רח') 43974-03-23 **מדינת ישראל נ' סבאח** (9.9.2024) (אוסר בעפ"ג (מרכז) 4875-10-24 מיום 11.11.2024) אליו הפנתה ההגנה, קבעתי מתחם ענישה הולם שנע בין 44 ל-84 חודשי מאסר בעניינו של הנאשם, אשר הורשע בשמונה אירועים של גניבות רכב, סיוע לגניבת רכב וקבלת רכב גנוב, לאחר שקשר עם אחר לגנוב כלי רכב ישראלים ולהעביר לאזור השטחים. נפסק כי חלקו של הנאשם במעשים אינו מרכזי והתקיימו בעניינו נסיבות אישיות ... אחר הוא שהניע את כלי הרכב ואילו הנאשם עמד בסמוך בכדי לתצפת ולאבטח. בהמשך לכך נהג הנאשם בכל אחד מכלי הרכב והעבירו לאזור השטחים. נקבע מתחם העונש הולם שנע בין 44 לבין 84 חודשי מאסר

14. הנאשם כנראה אינו מהוגי התוכנית העבריינית, אך חלקו בביצוע העבירות אינו שולי ואת גניבת כלי הרכב או ניסיון הגניבה, ביצע בעצמו והכול באירועים סמוכים ותוך גילוי תעוזה של ממש וגרימת נזק משמעותי. גם אם לא ניתן להצביע על תחכום מיוחד, הרי שלחובת הנאשם יש לזקוף את ביצוע המעשים באופן שיטתי ובסמיכות. בצד זאת שקלתי כי נמשכו כשלושה שבועות ולא התפרשו על פני תקופה ממושכת, אף שנתתי דעתי לכך שלא היה זה ביוזמת הנאשם אלא תודות לכוחות המשטרה.

15. המניע מאחורי העבירות הוא רווח כלכלי ואילו הנזק לנפגעי העבירה נכבד, שכן כלי הרכב הועברו לתחום הרשות הפלסטינית ולא הושבו. בהקשר זה יש לציין גם את הנזקים בהם נושא כלל הציבור, לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות, הצורך בהתקנת אמצעי מיגון ועוד (ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014)). עוד יש לשקול את הפגיעה שנגרמה למתלוננים כאשר נגנבו יחד עם כלי הרכב גם חפצים המשמשים עבודתו של המתלונן באישום השני.

16. על רקע האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה בתיק העיקרי נע בין 26 ועד 50 חודשי מאסר, בצד עונשים נלווים.

תיק הצירוף-

17. במעשיו של הנאשם יש כדי לפגוע בערכים המוגנים שבראשם החשש מפני פגיעה בביטחון המדינה ובזכותה של המדינה לבחון הבאים בשעריה ולהציב תנאים לכניסתם. כידוע, מהווים השוהים הבלתי חוקיים כוח עבודה זמין וזול, והפיתוי להעסיקם הוא רב ולפיכך קבעה הפסיקה שיש להטיל עונשים משמעותיים על המעסיקים והמסיעים, המסכנים בפועל את שלום הציבור, לשם השגת רווח כספי, תוך העדפת תועלתם האישית (ראו: עפ"ג (חי') 46537-10-15 **מדינת ישראל נ' פטאפטה** (29.10.2015)).

18. אם בעבר נהוג לקבוע מתחם ענישה גנרי מקל, בין מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר בפועל, בעניינם של שוהים בלתי חוקיים שנכנסים לישראל לצרכי פרנסה, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בעניין אלהרוש (רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014)), הרי שכיום ישנה פסיקה ענפה הקוראת להחמרת הענישה נוכח צוק העיתים וקביעת מתחמי ענישה שתחתיתם במאסר בפועל (ראו: רע"פ 7908/23 **אלנגאר ואח' נ' מדינת ישראל** (27.11.2023); עפ"ג (ב"ש) 31211-10-23 **מדינת ישראל נגד אלנג'אר ואח'** (22.10.2023); עפ"ג (חי') 38304-01-24 **מדינת ישראל נ' עתמאן** (25.1.2024); עפ"ג (ב"ש) 25013-05-24 **מדינת ישראל נ' אחרוב** (12.5.2024); עפ"ג (נצ') 37018-10-23 **מדינת ישראל נ' אחרוב** (25.10.23); עפ"ג (מרכז) 28130-11-23 **עודה ואח' נ' מדינת ישראל** (4.12.2023)). מגמה זו יש להחיל גם על המעסיקים, המלינים והמסיעים את אותם שוהים בלתי חוקיים האדישים לסיכון שהם יוצרים כלפי תושבים המדינה.

19. עוד יש לציין בהקשר זה את תיקון מס' 38 בחוק שנכנס לתוקפו ביום 8.4.2024 אשר מצא להכפיל את העונש המרבי הקבוע בצד העבירה בו הורשע הנאשם ולהעמידו על 4 שנות מאסר בפועל.

20. בעניינו של הנאשם, שקלתי כי מדובר באירוע חד פעמי ובהסעת אותם שוהים בלתי חוקיים אל עבר המחסום ולא אל תוך המדינה. מנגד, יש לייחס משנה חומרה לביצוע העבירה יומיים לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, כשהארץ סוערת ונוכחותם של שוהים בלתי חוקיים, לא רק יוצרת סיכון לשלום הציבור, אלא גם עלולה לזרוע פחד באזרחים וכן מעמיסה על כוחות הביטחון אשר נדרשו למשימות חשובות של הגנה על ביטחון המדינה.

21. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר של חודשים ספורים שניתן לרצות על דרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר על תנאי וקנס.

קביעת עונשו של הנאשם

22. בראש ובראשונה, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו בכתב האישום המתוקן טרם שמיעת ראיות, המלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים והעדים הרבים.

23. יש לציין כי לנאשם שתי הרשעות קודמות, אולם אלה אינן רלוונטיות ונוגעות לעבירות איומים ותקיפת בת זוג, שבעטיין הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי.

24. התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם אינם מאד חיוביים אך יש לציין את מצבו האישי העגום של הנאשם, כפי שעולה מדברי ההגנה ובפרט מעדות מר ברנס, אשר מכיר את הנאשם היטב ומנסה לסייע לו. עוד שקלתי את מצבו הנפשי של הנאשם, שנדרש לטיפול תרופתי ואושפז מספר פעמים במהלך השנים האחרונות נוכח ההידרדרות במצבו.

25. בשקלול הנתונים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחמים שקבעתי, תוך התחשבות בעיקרון הקבוע בסעיף 40(ג) בחוק העונשין לפיו **"יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן, וישמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת"**.

26. התוצאה היא שאני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 28 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל, למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ד. הנאשם ישלם לכל אחד מנפגעי העבירה (עדי תביעה 1-5 בתיק העיקרי) פיצוי בסך של 720 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט עד ליום 29.1.25, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.25.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 3,000 ₪, או 2 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 1.5.25 ובכל אחד בחודש שלאחריו. ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפרסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.